

### Pytania prejudycjalne

Czy swoboda przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług mogą zostać ograniczone przez krajowy system oparty na udzielaniu ograniczonej ilości koncesji i późniejszych licencji bezpieczeństwa publicznego, który przewiduje m.in.:

- 1) ogólną tendencję ochrony właścicieli koncesji udzielonych we wcześniejszym okresie w ramach przetargu, z którego bezprawnie wykluczono część przedsiębiorców,
- 2) istnienie przepisów, które faktycznie gwarantują utrzymanie uzyskanej pozycji rynkowej (zakaz ustanawiania przez nowych koncesjonariuszy punktów przyjmowania zakładów w określonej odległości od punktów już istniejących),
- 3) określenie przypadków wygaśnięcia koncesji, pośród których występuje przypadek, gdy koncesjonariusz prowadzi, w tym pośrednio, działalność transgraniczną w zakresie gier, podobną do działalności będącej przedmiotem koncesji, z konsekwencją w postaci utraty kaucji o znacznej wysokości?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 20 października 2010 r. — Staatssecretaris van Justitie przeciwko M. Singhowi**

(Sprawa C-502/10)

(2010/C 346/61)

Język postępowania: niderlandzki

### Sąd krajowy

Raad van State

### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Justitie

Strona pozwana: M. Singh

### Pytania prejudycjalne

Czy pojęcie „formalnie ograniczone zezwolenie na pobyt” w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. e) dyrektywy Rady 2003/109/WE<sup>(1)</sup> z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono zezwolenie na pobyt na czas określony, które na podstawie prawa niderlandzkiego nie daje perspektyw uzyskania zezwolenia na pobyt na czas nieokreślony, nawet jeżeli zgodnie z prawem niderlandzkim ważność tego zezwolenia na pobyt na czas określony może być przedłużana co do zasady nieograniczoną ilość razy i jeżeli wskutek tego określona grupa osób, przykładowo przywódcy duchowi i nauczyciele religii, zostaje wyłączona z zastosowania tej dyrektywy?

<sup>(1)</sup> Dz.U. 2004, L 16, s. 44.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad (Bułgaria) w dniu 20 października 2010 r. — Evroetil AD przeciwko Direktor na Agentsia „Mitnitsi”**

(Sprawa C-503/10)

(2010/C 346/62)

Język postępowania: bułgarski

### Sąd krajowy

Varhoven administrativen sad

### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Evroetil AD

Strona pozwana: Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

### Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych<sup>(1)</sup> należy dokonywać w ten sposób, że definicja bioetanolu dotyczy produktów takich (obejmując produkty takie) jak będący przedmiotem niniejszej sprawy, który wykazuje następujące cechy i obiektywne właściwości:

— jest wytwarzany z biomasy,

— produkcja następuje za pomocą specjalnej technologii, która jest opisana w sporządzonej przez skarżącą Evroetil AD specyfikacji technicznej dla produkcji bioetanolu i różni się od technologii produkcji alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego według specyfikacji technicznej sporządzonej przez tego samego producenta,

— zawiera więcej niż 98,5 % alkoholu i następujące substancje, które czynią go nieprzeznaczonym do spożycia: alkohole wyższe — 714,49-8 311 mg/dm<sup>3</sup>; aldehydy — 238,16-411 mg/dm<sup>3</sup>; estry (etanian etylu) — 1 014-8 929 mg/dm<sup>3</sup>,

— spełnia wymogi europejskiej normy Pr EN 15376 dla bioetanolu jako paliwa,

— jest przeznaczony do użycia jako paliwo i jako dodatek do benzyny A95 jest faktycznie wykorzystywany jako biopaliwo i sprzedawany na stacjach benzynowych,

— nie jest skażony w specjalnej procedurze skażenia.

- 2) Czy wykładni art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2003/30 należy dokonywać w ten sposób, że sporny produkt może być zaklasyfikowany jako bioetanol tylko wtedy, gdy jest faktycznie wykorzystywany jako biopaliwo, czy też wystarczy, że jest przeznaczony do użycia jako biopaliwo lub faktycznie nadaje się do użycia jako biopaliwo?